

On gündür rüzgârın kuzeye dönmesini bekliyoruz. Ancak Posedion'un bir türlü gönlü olmuyor. Burada havayı bekleyen dört tekne olduk. Hepimiz güneye gitmek için uygun rüzgâr kolluyoruz. Güney yarı kürenin yaz mevsimi artık sona erdi. Kış kapıda... Yaklaşan kış mevsimiyle birlikte Güney Amerika'nın bu sahillerine özgü soğuk cepheler de birbiri ardına ortaya çıkmaya başladılar. Bu cepheler güneyli rüzgârlarla geliyorlar. Seyirdeyken yakalansak, tam kafadan gelen bu rüzgârlara karşı gitmeye çalışırız. Ancak insan sakın limanda yatarken kötü havaya çıkmayı aklından dahi geçirmiyor.

Jurere'de beklerken ünlü Brezilyalı denizci Vilfredo Schürmann ile tanıştık. Tesadüfen 17 metrelik sac teknesi Aysso'nun yanına demirlemiştir. Bu sayede çabucak kaynaştık, dostluğumuz ilerledi. Vilfredo'dan uzun yol denizcileri arasındaki yardımlaşmanın en güzel örneklerini gördük. Üyesi olduğu yat kulübünün komodoru ile görüşerek, kulübün iskelesine yanaşip su almamızı sağladı. Mazotumuz da azalmıştı. Arabasıyla benzinciye götürüp bidonlarımızı doldurttu. Bulduğumuz yerde alışveriş imkânları sınırlı. Adanın merkezi Florianapolis yirmi kilometre mesafede. Bir gün arabasıyla şehre gidip büyük marketten eksiklerimizi tamamladık.

Dişimin ağrısının dinmediğini görünce tanıdığı diş hekiminden randevu aldı. Kısacası her işimizle ilgilendi. Biz de kendisini Türkiye'ye davet ettik. Denizcilerden çokça methini duyduğu Türkiye'yi o da merak ediyormuş. Eğer ülkemize gelirse geleneksel Türk misafirperverliğine ek olarak denizci konukseverliği de göreceğini, sahillerimizdeki koyların güzelliği ile büyüleneceğini, çok lezzetli ot yemekleri, börekler yiyeceğini anlattık. Pek memnun oldu.

Altmış yaşlarındaki Vilfredo karısı ve üç erkek çocuktan oluşan ailesiyle iki dünya turu yapmış. Magellan'ın rotasını takip ederek yaptığı ikinci seyahatleri Brezilya televizyonlarında dizi halinde yayımlanmış ve halktan büyük ilgi görmüş. 180 milyon nüfuslu Brezilya'da 'Schürmann Ailesi'ni tanımayan yok gibi. Bir akşam teknesinde yemek yerken yaptıklarını ve yapacaklarını uzun uzun anlattı. Son seyahatten döndükten sonra, önce yol boyu çektiği filmlerden güzel bir belgesel hazırlamış. Bu belgeseli daha sonra sinema filmine çevirmiş. Film devletin de desteğiyle sinemalarda gösterilmiş.

Daha sonra denizcilik sahasında iş hayatına atılmış. Ülkenin değişik yerlerinde ofisler açmış. Buralarda oluşturduğu çalışma gruplarında iş adamlarına, büyük firmaların yöneticilerine eğitimler vermeye başlamış. İşleri büyüyünce elindeki tekneler yetmemiş, yenilerini almış. Yeni ofisler açmış. Deniz kenarındaki büyük bir araziye kendi adını verdiği "Schürmann Enstitüsü ve Müzesi"ni kurmuş. Schürmann ismi bugün Brezilya'da ciddi bir ticari marka haline gelmiş. "Familia Schurmann Group"un son teşebbüsü devre mülk şeklinde çalışan bir tekne kiralama şirketi imiş.

Onu dinlerken aklıma kendi yaşadıklarım geldi. Ben de ilk dünya seyahatimizden döndüğümüzde kamuoyunda biraz tanınmıştım. Bazı iş adamlarından ortak yapılacak iş teklifleri almıştım. Arkadaşlarım, yakın çevrem de denizcilik konusunda bir iş yapmamı ısrarla öneriyorlardı. Ancak Uzaklar'la yaptığımız seyahat benim için bir hayalin gerçekleştirilmesinden başka bir şey değildi. Bu seyahatin sağladığı tanınırlığı kullanarak ticaret yapmayı, maddi menfaat sağlamayı istemiyordum. Böyle davranmış olduğum için sonradan da hiç pişmanlık duymadım. Vilfredo'ya bunlardan bahsettim. Beni dinlemekle yetindi, bir şey söylemedi.

Vilfredo'nun bütün bu işler arasında yeni bir deniz projesi varmış. 19 metre boyunda bir tekne yaptırarak Kuzey denizlerine gitmek istiyormuş. Yanına alacağı profesyonel bir ekiple yola çıkacaktı. Yemeğin sonuna doğru üçüncü şarap şişesini açarken efkârlanır gibi oldu. "Osman denizleri çok özlüyorum, bütün bu yaptığım işler yeniden açık denizlere açılmak için..." gibisinden bir şeyler söyledi. Nedense duygulanmıştı ve söylediklerinde samimi görünüyordu. Ancak ben onun özlemini çektiği uzun deniz yolculuklarının artık mazide kaldığını, o güzel günleri tekrar yaşamasının çok güç olacağını düşündüm. Vilfredo yapmayı planladığı yeni seyahatleri anlatırken bunlardan hep 'proje' olarak söz ediyordu. Eğer yeniden açık denizlere giderse, bunun artık saf bir yolculuk olamayacağını düşündüm. Bir başka 'proje'sini

gerçekleştirmek üzere yola çıkmış olacaktı. Ama bu düşüncemden kendisine bahsetmedim. Hep beraber yediğimiz güzel yemeğin, lezzetli şarapların tadını kaçırmak istemedim.

www.schurmann.com.br